

А. Термисович

— Крив.

Погоди до Криму.

З записної книжки.

Любому братові моему
Миті

дарую цю записку на спогад

М. Дзидиш

1927. 12. 11
Дерсон

Вавжара, 27 липня 1927 року, іду
через Одесу до Криму на місячний
відпочинок у Карасані, коло Су-
зугри.

В Одесі шрета зайти в від-
дані бібліотеку Всеволода Давидовича
Каховського (Чл. Пастера (С. Ке-
рсовка) 44, ном. 12).

28 липня. Відвідав, що 27 виї-
хавши на ліг: зроблено зміну в
рослинні руху пероніквів і в одес-
ду пароніквів на одесу на ніч.
Іду сьогодні.

В Керсоні вийшли на паромі
„Мубата Камінік“. Пасажирів біс-
ше, ніж урета. Леві злітаний ми-
це судини. Надмір свос до Мам-
ну.

Плавні тотади покриваються мо-
лоди ми вербамі. Стараф верт ніс
револьвери і в пошти немає. Бере-
ги землі і якіс свіжі нісид підо,
що було в Керсоні. Там усе виро-
рло дес доці. А шун доці не пої-
рідні.

В Одесі не знайшов нікого ціка-
вого. Поки сонце, а порт-мері-
вни. Було тільки два паромлаве.

був у Раковського.

29 липня. На морі. Паромлаве „Не-
стелв“.

На темноводному кружалі на-
сента дрігта зевим. Ми перерізу
вас те кружало і ніяк не можемо
видитись і його центру: центру
пресову своси вуні з нами.

Міломі мого, в свідат, анемі-
ник мларкат, і море. А владу
сонце кидат ролігетичи срдлом
і криштемлем немі у сід і ледві-
ледві доситат до нещого паромла-
ва. Не виситатат сими у його зе-
сипемди немі, од ми тика сав.

Моді, щоб манні кинути
киса по відсту паперу, задієш
арми сирія кривали тайні.

Об поперед пароклада погали
сиріотами якісь сиротати і віс-
ли джевали і бароаренним
рота тиками евоситамі руди.
— Дев пріа!

Повертаючись за парокладом.
Пливають зривені з ними... Не рещ-
ні - відсита товб.

Звідки не вивали, мабуть і на-
шого тата пароклада, щоб сова
вони нашім і злева руденним
металик. Летить зривені і на-
ли, все вище і вище підноситься

вгору. Німеч відноситься і до а річ
підтвердження все вище і вище і у
глубині в новітні. Зарне.

30го Сирота. Сева сиротам.

Був ратами у ридити міст, що
коже порція і в криворського са-
ду, на бароарі. Місто подо-
балося. Зарне воно дурне і з мот.
Баров на і рідника адмірачу
Катілову - не зруйнований і уті-
рмується в похіду.

В 9 годни військи з Сева сирот-
ном. Дев Сиротам. Мито і джа.

Кривіли Версонес. Відно з
море дурне царю сотру Версонес
кін, зодовалим армі царі Дев

сандрі II^м, і не так глибоко-рі-
комки. Делі проміжним Серго-
неский мада і побути на
південний схід.

Було дуже гарно видно доль-
но Кримські гори - дійсно, що вони
це "насовисока". Вони не дуже
високі і далгі, самі високі, в про-
зірлилу тумани далегі чеполит-
но зливаються з хмарами - пере-
ходять в одну нубавду такити
хмар і тільки однією частин від
їх правийшого ліній своїй вер-
шин.

Після Корсунського мада іде-
мо вийти до берега. Берег одру-

гасий, кам'яний, не цікавий. Са-
мої "землі" не видно. А рясні
вона була на відносі - сир, во-
горіла, потуди і курчати і ко-
одиночки деревами.

Делі при піднімаючи, порачу-
ються тільки маси під ван-
клом. Різ і скелі відрута (Мис Ріомент) і потім Георгі-
святий мансидур - на висо-
кому березі над провалля. З
морю мансидур нічого видно
ного по красоти не виділяе -
лено, не видно деталів. Виді-
ляється тільки висота Шлінци
ірсаді архітектури (государ).

Коло мене сидиє сарні скелі, на
одній з їх бугри то був колись
храм Ілари Артемиди, що її
позивали людські жертви.

Публика перейшла на лівий бугри
пороклав, розсієся на папухак,
детко розбуєся, і дивляться на
берег. 2 - наш гірочке: у яко
маєтності "путеводитель" і він сам
у нас не раєть у Кремль.

Далі ідуєть гори, вершини га-
сарткими, Зелени; здаєть вони до-
тності сивеєвськими. Вершини
їх у Садубитях.

Балеєклав. Влоду в неї не
видно. На горі сіре бачу ма.

Можна зоріфалди мило і не пода-
тити тієї Балеєклави - такий буг-
кий і забований міді каменем
вхід до неї.

Сори Балеєклавські вершини міді,
а в думов, що галазичка: так зда-
лось Далека.

Мис Аїл - рудий. Дурне високі
скелі, 275 сажнів завшишки на
самому широкій кієвній дерев...

Де-кому набридло дивитись на
берег і одна маленька і до того,
як дві свинки, витяєсь в ко-
довні пацути і стаяєть.

Ось одне дерево на Аїл: над
кругом, мов розквітлий поясол.

Далі з'їздили на захід, по нашому
- мекітежка (велика) і мис Ласі.
"Свинки" урочисті і старі
поселеннями. Очі дивити на
поселок Бабки.

Нідійма сьомі нам надусуї?
Вінер, рідучості свід - темо
сина і пилин урочисті.

Модус отрупувані сіро - ур-
китні гайні скелі.

Давно вже був Навтик на оді.

Білий маленький ладк на м-
сі Сарі, коли його крети черка-
ють будівлі.

Сивація "Свинка" з'їздили.
Молодша в сьомі. Подіканія

столма в іст.

Ов Ррос з тією церквою. В-
рі. Зділя сьомі гора, Вириня гарні
лісом.

Байгарські Вириня.

Далі і далі по киду "Мелас",
бувши маленькі поселення
Молсаво. Навтоко над морем.
Дивити і "Свинки". Але куди-
ка Вириня столмась і поросла
мєв. і краса сьомі.

Почадується, кельє сьомі
ра, Аї-Келірі. Дурне гайно.

Скриті потім горами вліш ко-
муніст елканіє. Вириня гайно.
На сунури Вириня. Гори сьомі

Понад берками уз сукупіть тинь
кваси з білими на їх тиліах.

Аї-Неурі в пухляні:

Всѣ ^{сирі} Кішка - сирі, морда у неї
сиро-руді. Схемі Манак і Діва -
нічого цікавого. Вище видніється
Семейська обсерваторія.

Валівський характер: сирі, зелене
і руді; золотіе - пелюкцїї, при-
готовані під викозрадники. А над
зурчани уз дають аї кваси в
білці підмаст. По шраф на шраф
шумлячу. В долині шраф сирі.

Семей - і білими сиріми
будинками, але білими околиці
не великі, - якась родина і т.д.

В шрафі велика схемі.

А Валіві-радо. В шрафі побіах,
шраф побіах і шраф шраф шраф.
Коло Семейу багато викозрад-
ник.

Нагоріа по шрафоті даї. В
шрафі в шрафоті показується зурч-
аніа Аї-Неурі, а під ними Аї-
на, а раїні Сирі.

Аї-на - велика шрафоті шрафоті-
шрафоті. Вона біліе шрафоті, ніж
Семей. Біліе рослинності.

Муріа шрафоті шрафоті на шрафоті.
Порок шрафоті шрафоті шрафоті.

Кваси шрафоті шрафоті шрафоті ССР.
За Аї-Неурі Містор.

Бачаю зроти російським капи-
шам і російське мисльство, що об-
турди Крым у сирядний (сиряд-
ной) курорт.

Білий дворець Дюльгер, в. веш-
ного князя Петра Миколаєвича - в
мавританському стилі. Дуже
гарний.

Нісць одоманитого ландшафт
стенного Крым - урць казкове,
яксь грець.

А Аї-Неяри-се димиться. Кня-
ри ідуць кидже його вершини,
стелються по лісу.

Мис Аї-Модор. Сирі вуді влі,
піля часотні.

Ось Ласніваре Інідо. Не дуже в-
соко. Сирі, чименство побудовані
(сидеритоване). Не йому вуді влі:
"Реситоран"... Мертовани!

Де-дани по врат бітине ліа.
"Кіткіне" - дворець у скідній стилі.
Ореанда - бувший царський ма-
сток... Ліадіа - в великим
дворецьким... Тут у мур Олександр
III.

Порного стилі, в ідумані і
кларат, височнає ліна де-
тійська. За Ліадіа не видно
її вершини.

Літа окружена горам з трот-
тою, а мори те мурі. Прекрасна,

рівня наскрешно, а над нею гарні
будівлі шкільні і дошкільні. Перше бу-
льварне надвістя по гарі. Всього
сиріди 4 мари.

Ми таво попередні, де дага
Петрова. Казирь: „Туди виче,
в сору з гавані не видно“.

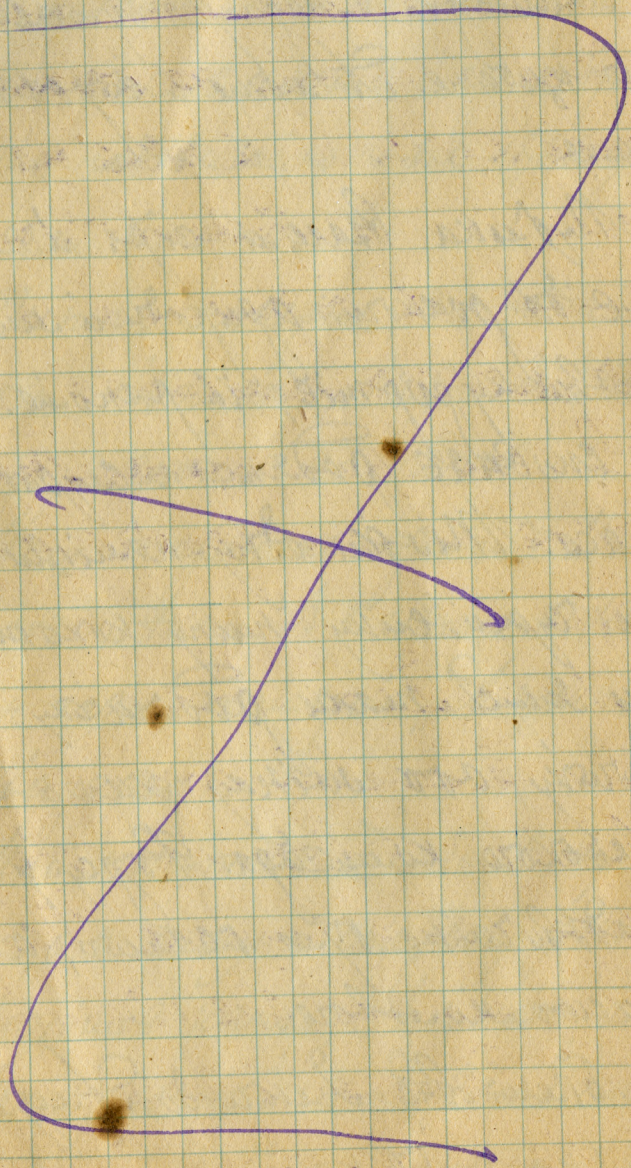
Миш пароклав аршинів $\frac{1}{2}$
другої води. В 3 години 10 дві-
мил ішло каменем „Амурити“
в Карасан.

Миш попутних 2 пінів купа-
миш, а я сизу і середню режі.
Кідринів камер „Амурити“, але
удків ще не дав. Давеш на
пудліну. Трапляються манари

і манари. Спершу я думав, що
по китані. А мотне і сироти де
саме.

Муріка Валєні сира і не на-
се до російської природи і мислю-
сева курортів, і рекомє. Зара
іх стовідне радянська сурибта
маса. Мішки одну помітив-
ли туркостелку тисну кокошки,
ли дучь тави радянську ко-
кошку, ато світану якого сива-
рецького клємсага. Рорсу у неї
надвістя було гавано, але
кисла полова...

Віліи від Лєди до Амурити
— 1 коп. 50 коп.

Ріши на каміні дві третини
води. Перед тем на турчині
сказав дедітського і потав на весь
солоць урост висиди да ур. Покине про
потав урост в турчині і потав
зотради соті мисел адитю.

Вотом, коли камінь зрушив,
потав на іолу. зради маулан-
чук.

Місім дати Никитески сод.
Дани виманову сирди Аю-гар:
ведиго не воду. На урост зда-
ма кельов зикятка. Нево
воно камінька, але откинуто-
вана доуцали і тасом.

Перед Андари Туркю.

У цьому разі біля мезент.

Вітальки Ан-дар висадили
в ялик і приїхали до берега,
туди впритолоку Карасан.
Береги зривали до Караса-
ну, на човні за 20 км. Мел-
ників піднесли релі.

30 липня.

І ось я в Карасані, бувши
мастити Раєвський.

Перше враження - не ванне;
на якій зупинилися без належ-
ного догляду. Бачили світла
на дозоришк. Доки могового
зовсім не підіймаються, що друге

рідко.

Дано мені місце на узлі, в ду-
жині, де живуть лікарі. В кім-
натах в ліжок, але дитячий 4
можна буде переоблаштувати у кім-
нату, де два ліжка.

Стомава. Ходять снади,
що одну нів снав товсім, а дру-
гу - водик в, не гілля.

Назад до Хурсон, як казали,
можна зробити інакше:
до Сидиронки - автомобіль до
Сидр. - Запоріжжя - 6 каз
Вітлик _____ 1 каз
Запоріжжя - Хурсон - 3 к 7 5 к

Адреса: Крым, пос. о. о. о.
Банк - Лавган, дом о. о. о.
ЦК Преса Карасан.

31 шкря. Нісім студану сичу
на камени колу воду. Шкряді Шкряді
кідас брідки мени до ніз.

Росити дні в Карасані:

- 7 год. - встановити
- 8 - перш. студанок
- 11.30 - другий студанок
- 2.30 - о. о. о.
- 3-5 мери в. о. о.
- 5 - вершні раш
- 7 - вершні
- 11 - сна у. о.

Моя мейстріка.

- 2 серпня : зрісся - 176 см.
вага - 85 кіло
- Зміщений мейстер - 4300 кс
- 9 серп. вага - 84 кіло
- 16 серп. вага 85 кіло
- 26 серп. вага - 84 кіло
- Зміщ. мейстер - 4600 кс.

3 серпня. Рано. Весь час мив
дош. Нісім час нішов до мору. Шо-
дош з Шкряді. Вершні колу ді мени
а, келов там Шкряді ролів о. о. о.
і дні в. о. о. не підноситься
в. о. о. а спелемти по вершні раш.
Море не спокійне, в. о. о.

нішньої грози. Кінець ці дні не їдимо:
Гітлі та каші.

Сьогодні від'їждимо до Полтави
Л.О. Коваленко.

Зарок на мові проглянула
крити хмарі блакитні. Може
рідкого дитини.

—

Кодув у лозі. Мрога не діїмо
до тоссе, що іде з Куртура до
Ахуриці. Ошмиваї — не зато-
мілоє ітін далі, та й не зже-
во, то море вше захвалом
за чорно.

А диня була в Амарот.
Вони ішли на дло. нидирі.

Від верховинки і шум не дуває
високо надо мною. Так, буркани
ми, дава-воє

Іка краса все оце і дині че-
севаї з, що потітав крии!

Сизму над провладя. Ліворуї,
вше шодара, видно будівеї
Курклетя. Мікарей ітмо
Вилеєвоуєтє, ароті неба. Дєє
Гурімо курієтє обієтєтє і
ітєтє хрєтєтє — і ралтєтє Саттєтє.

А диня диньтєтє. Дині" окуп-
тєтєтє в мижірітє і нєтєтє по
ітєтє далі за Вієтєтєтє на Куртура.

Бєтє 18 диньтєтє 2 ітєтєтє.

Ідєтєтє на ітєтєтє. —

4 серпня. Пудовий тифус ра-
нок. Зробив обширання на березі.
Поки утірають кімнату, сиджу в
зайтці на горі під соснами. Видно
шпирок море - тите, коло берега
зеленуватіше, а далі сіре. Два
пароплави проїхали: один у
Ревдосію, другий - до Туркмену.

Автомобіль насі ламуватим
італій до Сибирероном. Під'їз-
дають Коць. Угора пропозеру
вимає: з, Коваленко і Коць.

Вийшло не погано.

Сьогодні ніс відга еодив до-
силь далено понад берегом в
камурамі до Амурини. Продо

дуб дари с. принца Мигранта і
княтіє Сазарини.

5 серпня. Дотодіє до дубного
мастна досидулага Крими ака-
демка М. А. Кеппена. Бул на
йові моши (Новсім Салуменіі) в
кипарисовіі роуі коло моря
(уродлише Пелеке). Посидів там
і побсерув нагод, відставши від
екскурсії, що пішла на гору Ра-
омель. Я не міг зійти з ними.

6 серпня. Сьогодні.

Сьогодні живу тителєв, як сон-
бу в Карасаи. Нісв доуу фін знає
но покращав. Маву і працюю

в ілюзіях з несподівано. Зараз, німці
вернуть мене туди, сяду високо на
афі над Корасаном і подивлюсь
самим Корасаном, Аю-далом,
скелем Плака и морем. Мо-
ре надвигнулося туди і некаже
зробило з океанною епіма. По-
ілюзію іде до берега ледві помітна
рядизна. Німці немає куди і
ніки потім береги куди не вид-
ко. Аю-далог помітно похрипання,
много, а діма над Турнуром
зовсім урне у веригньому тумані.
Більше свого світу на обрії мо-
ря, хоч сонце заходить у про-
тиселсткому краї. Туди ще

не впаде ніхт віг віг. У мій свін-
мій волосі відміється Іксес дох-
турске сурко. Більше куди немає ні-
гого.

Ніг віг віг куди мене віг віг в
коротці. Кримські віг віг не
такі, як наші. У віг в віг в
віг віг і сина віг, ви віг.

Мережі віг віг конці віг ка-
меркою ансамблем до віг віг в
імени Андреева. Програми віг
таким:

Віг віг 15

1. Віг віг віг - Іматунде
2. Півна віг віг - рече. весілля
нісць

3. Ребе на ситоме - муз. картина
4. Дочка - муз. картина
5. Куналенка - гілоруська пісня
6. Сильо, товариші, вночі.
7. Єврейська мелодія
8. Мандеромі народ. танок
9. Кавказькі танки "Загадка".

2 видів.

1. Мадрид - Архесого
2. іспанське серенада - Боніко
3. Індійська мелодія
4. Соловей - Алей'єва
5. Мадра Менезесого
6. Мольна-мадурка, сцена із П'єтти
7. "Дерева" - муз. карт. Гев'їна
8. Анжурки із Кармелі

9. Лебене одеро - Гайкоб'єхова.
10. Усеріт'єра і Кармелі
11. В'єр'єш'єрі - Жуш'єн'єсого.

Комуєри в'є в'єр'є в'єр'є і
було приємно його послухати.

7 серпня. Після Веріж'євого гого
зобрава по шесе високо в'єр'є і в'є
т'єв'є моє над'єв'єш'єної краси. Воно
було яке, як д'єр'єво, а місяць ми
по йому були сірі т'єд'єм, некаже
по в'єскі кр'єва на д'єст'єй т'єт'єй в'єд'є.
Та кр'єва місяць поросит'є в'єла
и по'єр'єскан'єс і м'єт'є не в'єз'єка-
т'єм'єс д'єст'є ір'єлоду. В'єр'є ст'єр'є

місць, а збожур біг його, похитув
виритий мого, жудо-зелені
Ав-дар.

Далеко-далеко, в щому місці,
де в нас швидко було обрізати
може біг неба, сірив смуги
пароклави. Він дежав турки
Коворосієв.

Можу я писав, море літності
— потім ніяк крива і стала на
хотимо на Землю, що виходить зму
води, а по її зростає іроти і ріт-
ки боуць.

Такою побилка була дурна кар-
тина Землі, коли Бог "вигдієв
суну біг води". Пудово. Ніяк.

Людям не вміє передавати
таким водруженим токів, ота
кайме "ніщо", що і його склада-
ється картина. Авіла Нвасі був
просто ладило, як порівняти його
картинки до справжньої природи.

Варас "крити" ще більше по-
темніла і стала справжньою зем-
лею, а по її зростає не річки, а сте-
поти шидри смеліди — далеко-
далеко. А пароклави усе ще тис-
ве по воду...

Рисунки на картках ограні. За-
рос вилу під мого викоуродим,
дні — пакитаяіс тютювочні,
а на отрубі, виманову в нас

на горі моря, темноквітлого сті-
лого сиділо сосни і кипариси. Ман-
клатвище. Сті кипариси, вони
так пасує до кримського
пейзажу — міцні і, мов мери,
всвітні.

Море темне. Уже пароплав
лине не по морю, а по рожевому
морю. Та і него на обрії на-
вірає рожевий північ.

Всє недалеко від берега поката-
лася мотузочна гонка і уткла-
дала горю смугу по сірому морю.
Моротомітки мачини долітає
до мене. А далекий пароплав
помаму підходить до синьва-

тої темної лінії обрії. Рожеві точки
перетодили в сіро-сині.

Зза миса Пела виходить ка-
теж, а до його по скляній долині
відпливає глик: передає на
сидирів на Куртуд і Вітне з
Алуштин.

Спускається вніч.

В селі. Дивлюсь у вікно. Про-
ти його вершини кипарисів.

Простієлася, вувірає гаво
пумеліє і сіє на миску вер-
шини кипариса. Вінула її.
Посиділа, поговідалася, поти-
снелася глотиє і полетіла.

Кипарис висіра мави, як ме-
ні здався, і осидочо.

Рідну пісню веригного тая
не скелі високо над Галагирським
вільям, там іде до моря. Пра-
вокур мене — Аю-дан, лівокур
— Касіель і дамі Аудак.

Аудакі пори поступенно зм-
ванючи з мого, помінають
у її.

Знаєв сорогу і приймемо по-
відряму ванку, першу та ввес
час, хот мікоря і риписам.
Бреши іт шор-дань. Півіва в
Від Касіелі вітрян і отвісс

мене. Може свободі злигайне-
скисно-сичальне. Убога було
незрівняно краще.

І сероті. Півшорк.
Свободі вранці були в Кара-
сані і виходили до мене Зеров,
Скрипниченко і Драй-Хмара.
Побули педово і поспішили
назад до Буржуа.

Зеров — модина невеликого зро-
ст, кругленький, опецкуватий.
Круглясте, повнокосте тіло
і погані, зідені зуби. Млякий
і швірний. На їдике шеструї,
не без чумору. Добру має на-

міжов. Вранніні іривине.

Сьогодні в 12 годан було 48°

11го серпня Екскурсія в Дому.

Ранком поїхав туди, але прото
води мало. Встав у 5 годан
ранку

13 серпня. В 32 годан 45° вил.

Міжко піду мномо Іагару аномс
і самі сотою відити мис двері
в мою кімнату.

Чи не землетрус?

17 серпня. Сьогодні ірочимо в
дог і на морі гарна вил.

Сидю коло самої води і штирес,
як здіймається і подім, перочи-
кають через гребіні, Рубас Сту-
м і роланаси мис каске дом.
Гарно.

Сьогодні замовив на 29 соти
білета від Сидероном до Алек-
сандросса. Поїду на Дніпро-
стан.

Дерева в Карасані:

Видуртун тітус
Кетр - сріблестий
Ливанський
Ситиредий
Айлантисий

Кипарис - звичайний
болотний

Сіцинія - (в'юца ака)

Камелія японська

Аргус - дрібноплідний замід-
нийник (кора гіперестич-
но муциноса).

Букас

Лекоранська акація - цвіте в
серійні рожевіми почто-
ками

Енгодіюда

Гудіно дерево

Маклора

Сурікумія платано-енська

Ракетник золотий дуб

Перик макровид

Енгодіюда

Мурекіюкне дерево і гілля
маєть.

А в Міладії і Нікітському
саду ростуть величезні.

В Міладії вона сидить окремо
проти нового двору і надви-
чайно красива.

20 серпня. Моє екскурсія до
Суруду.

Вийшов з Карасая в 6.30.
ранку. Із Карменією вийшов
рівно в 7 годів, наливши води.
Не ів нігов.

В 7 год. 53 хв. почав спускатися

з переваху під Аю-дагом до Сур-бу.
Пудовий вид на море і гори.
Море - синє і синє-синє. Во-
рі своїмь мовина (менше) мі-
сця, а на морі нідино біліт
Аюлау. З Сурбура вийшов
камер і плече по ~~накиті~~
морю на Карасан.

Роблю мисельну передичку
під Аю-дагом.

В 82. 40хв. митув лагер
ніонерів. В 97. 25хв. прийшов
до Сурбуру.

Посидів у єлодці, розбувшись,
під білою медеттою. Відпочув.
Написав сав в реанторані і пі-

шов у Бундус. Дорога пішла на-
ру, від котли, вору по шоссе - не
цікова. Весь час треба йти по
сонцю.

Самий Бундус - гарне місце, не-
велике місце, з одним, здається,
домом для відпочиву і так само
невеликим садом. Парком його на-
звади не можна. Дуже гарний тач
мелтан. Під ним улаштувало іде-
ню. Сил на тично. В будинку і
парку писано і порівняди не можна
з зайуцетим Карасаном. —
був у Зерова. Сидав. Тутам
переклада римських поетів
і мої кримські вірші.

Загальне враження гарне.
Іду назад. Сніжки на лозі.
Купив 1 р. винограду і 2 ду-
літи, з'їв їх коло Малометан-
ського кладовище, дивлячись на
синє море і в 2 год. 30 хв. ру-
шив до Карасану. За сонцем.

У 32.52 хв. перейшов пере-
вал. Відпочив. Потувас. Зробив
векітляцію ногою. Потувавас
на Судацькі гори і Турьдрескі.
Путь-чудок „Амуліти“: вона
підходить тільки до Турьдresi
з Лети. Добре, що я не ждав
її. Ути ніжки Карасані при-
влекіше, ніж турьдрескі на на-

птові. Неод Кларне і не дякую.
Обуває Віаречі з Турьдresi. Гарно.
Над діллею Кларне і вони горю-
сині, з сірим мисенням.

Вертуват до Карасану 52.50 хв.
— стомлений, а не турне.
Моторизацію задоволеній.

25 серпня. Учора, 24 серпня, було
57° тепла. Купавас вранці, збірав
камінці - до дому.

Після другого суданку ходили з
Павлом Риліновічем на чорі, за
кладовище і титам Вірніс - ібо, а
новим моті.

Риліновіч тут уже кілька

День, з 20го потхаймиле з
ним.

Не людина середнього зросту,
сидла. Обличчя круглице, до-
сить повне і не зовсім чисте.

Менше в його гуді колись давню
меленка вісна. Полум'я наперед
він мені В. Р. Дурдуківського...

Добре знає шить ремесло вир-
шево-нисьмелницю. Має гар-
ний смак і широкі критичні
роботи. Одержаний, великий і
шроби баймубаїний. Гарний
поет.

Мені дуже подобалась його
повість, писана, п'ятьмастами

літими людьми, урбаністичного та-
ражера. Мерекат "Андро" Пуш-
кина не згодь особисто вра-
жіння: не пощадило доядати Пуш-
кинської ірсиудити, гітросити і
визителюсити - в повній мірі. Так
само, "Дерево".

Взамаї наші моти не виситагає
муринсити моти російської. Аво-
ка у Пушкина Валвля Сибиря у
повній мірі. —

Помагу пошкено ірсиудити з
Кривий. Менко видати його. Ме-
кої враси, мають ірсиудити в мур-
скал мені ніде не потаїти.

Ніки тесово соду і потахо катаєт
і там в аїт зобен водоро, одна екс-
ку у саниха потала молиди, що
її висадили на бері, до у неї
„двоє дітей маленьких“!

Не хотіли нікого робити і
думати. Отак міє ви і заснує,
але не віль нікого підсаяти,
а на камени не дурити.

Ніду до ким не іти.

Вітри грізно грають і
милі нові ден (він писав - Філіпо-
віч), але знімок не чудес. Тре-
ба перетні мати.

Крими, з його природою, населен-
ням і історичними сподвими, мало
відбави в поетії нашій. Писали на
Кримські теми: Леся Українка, Олесь,
Садарині В'юковіє ками сав одну по-
есію. В останній час писали
Михайка і інша молоді мис-
лени цюса бреша. Але всього
ного мало. Руданський нікого
не дав, хоті став у Крими. Це в-
ражешто був його і його в сяду.
Кравда і Гербо Антон, знову-
ти в Крими, що його не писав.

Море над беріг сивіло і було
ясне і сивіліне. Місяць не має.

Юнітер вимкнув його одразу
ки і досить вдало. І він ро-
дав на морі світлячки шалх
чудові. І сидів над кругою
і мені крізь дерева давалося,
що то не відвісики Юнітера
на морі, а в воді поселився
якесь світлячок-прозорі змійка
і їде на берег.

Розповідаю вам в вірше.

27 серпня. Завтра їду через
Сибирію до Загорієвська до
долу. Все мається освітлити
між бергів у Криму.

35 миль на шосею ідиш.
Сидиш над караскою книгою
дівча. Може надбутиш ти не,
то відрік немає ані жоду. До бере-
ги воно деркало, а під обрій -
перламутрове. Там, у полі пер-
ламутри, ледві видніється на-
рочав. Іде він на слід сонця.

Про що говорить мене, берсиш за
порт та в ідиш, пиле жакіс
завен під відріком. І він сам
і його відріком мовить копір
торнистого олівця і різко вида-
ноба не жоду екі морі. Аю-да
задумався і починає оделатися
сиповатого мого. Далеко

сіріють в істоті діла Туртур-
сі. Над ними блідно-білкате
небо з осіяними сонцем сім-
ли Змарем.

Сонце вже зайшло до ділу.

Моти єскодікити. Місто
на обриві морі і небо починає
помаму надірає рожового ко-
ліру. Кароплав уже ледві вчу-
то. Він одійшов далеко ліворуч.

Зтуди до мене по круці лі-
зе шатавля з добрим обереш-
ком дров на плечі. Лізе на
гору легко. Вінду мандарин
з ружикцею береме виноград
как. З Карасаму тутти ди-

туди вліва, а і береш - як награв
лінос щось одомікити і береш
неже на сурмі. Мандує змісар
шатавля. Повен під ногу сон-
світінт майже на місці. Моне
то на йому і награв ~~на са-~~
модка думе мандаринська своє
ігра-та-та, ігра-та-та.

За Аю-долом морі починає шор-
цятися і на йому ушвуртандис
Державні ріки.

Хтос де-дай піддавляє в лані
шадні синьки і рожового тону.
По узгір'ю мандарин звірантів у
висоті колінки тютюнове листя.
Нісє спєли ситєє модьмьє віє

німе дива ми. А слыш, що не
її ~~на~~ сину, ще тепля.

Гудово виділяється на ти
морь Галаринським: ютійтний
ручнок з своїми гаштани
і червоною черепитною покрив-
лею. Корніс комо ібо на се-
мі кшарисовій гай.

Моя і не зідрова сходити
туди.

Повек стуситв вішримо і
сурма завакла.

Шукаю очима першій дорь бе
ще не має. Над скелем Пляка те
повичен зійти Юпітер.

А, яка краса все оце: і

морь, і гори, і сосни вкіль, підом
много і порує їх темнотелені і
сирункі кшариси, і сиві кедрі!

Корав ірацнвалти мовтор
і в Карасані загоріла ч величир-
ка — золоті огні на тій зе-
ленат дерев. Гудово!

Синоби і виноградника, мого
днй чюкець-машарин, виліз
на гору, сів тироти поддав від
меня на темлю, зіперся на ко-
ліна рукою і замислюва, дивлю-
чись на морь.

А воно все тіломе ситв рожне-
вие на сароді, се скелем Пляка.
Пароплава давно вже не видно.

Мужкою його у синій млі і не можу
знайти. Повек знов на сиваві.

Вітруло і полачу-мелу по сьде-
стни до Плаки. Вока гарас не-
звичайно красива.

Ех, коли б можна було со-
во аго срабамі перетави
всю кіткісць тогів, що з де-
рас гару! Але не можна і ду-
мать про це!

Зарас і море і небо з шми
майже в одик ток. Показави
кашеу на Плаки, а на гариз
йву, як звичайно, вийтов од
берега тобен.

Нігітими до мене знайомі.

Мужи мотуєсь ветріні м мо-
рем і їмо ірне севіні їм вико-
град.

Звокик на ветри.

Спускаєсь він.

Моя дура вечерів не мить краса.

—

Нісир ветри та шмо ввогрім
з Вашновіди на літературні
теми. Згадали та гетьо люди —
живих і мертвих — україн-
ського і російського письменства

Желітні взагалі ротьва в стон
поауново, евола, отує, але ми,
наше покоління, були свідками
гигантської зрушення і до,

вельменського "скарга" так що
дійсно

Вся нахвості і вся митривий-
Свого уреденіє, а ввирити стурда.

Це особливо вразно вияви-
лось що до України і її письмен-
ства і науки.

28 серпня. Побігати їду до Сим-
ферополь. Маю білет в поїзді
№ 6 М, що відходить в 10 год.
45 хв. Заплатив за його 9 коп.
10 коп. (алекшова).

Вийшов дуже скоро, ходив в
І ранку - не сподівано. Леже

усити зібрати пері і виправити
відпуски документи.

Іхали до Симферополь а вмо-
лотілем дуже рано. Дорога до
Алуштин і потім через горі ду-
же цікава. Ліворуч під час сава
Пашурда, а праворуч - Де-
мердоті. На горі зелена, мієки
покад шоста все покрите білим
порохом.

Симферополь місць так
софі. У мене багато білого
часу, до ми уривати сюди в
половину першої години. За час
оце сімці на виснаві тубер-

турбінного дишансера. Мун-
дролода і нікто не гавдаєт
відкошати після дороги.

Віддав на Пушкинській вул-
ці. Відкошав з сторонній огра-
ді, замість якогось саду.

О шостій годіні навідаю до
вокзалу, а потім пішов на Буль-
вар коло вокзалу. Вік недавно
касаментний, великий і гарний.

Тамто на болю квіток. Кра-
шого (нового) гувари в Кри-
лу я не гадив. Не саджено
їшо в роки напад, зветься
Ленінський.

Поуз мене протішли в парі го-
ловік і знімка і обоє зрочали
на ліву ногу, так що виходило
до ший комітно.

Молодші маждин, що сиді-
ло мене на лавці, дивиться
на їх і поспівають.

Отіам я розговорив з ними.
Вік скіндив Сидоропольський
петметничу і урочило в Сид-
орополь. Хоті їхати до Москви
— аудувували обвішу. Краш
не задовольствє. В Сидорополь
Рілтисин такі маждинівско.
Єсін сина рітна українська.
У вішрпні восидрєтє гадив.

Галаго ктис мовою житомир-
скою і вірменською. Українсь-
кит — ні однієї.

А Симонерою і промовою всі
до 10-40 віку. Черешки сів
у вазні.

29 серпня. Приїхав до Се-
ногірського з великим санітар-
ним (торгів-ти що писав
си), так що поїхав до
Дніпропетру вже не було часу.
Ма і добровольства, стіро-
гітти. Хусянського мусел, що
закідував два місяці арте-
ологічною гасомою на Кічкаці,

рті гурвав. Каже, що бігме
ништ, кіді на сироді є цікаво.
Всі милоти поїхав стади че.

Запоріжжя зробило на мене
нісн Врину саме неадисне
вразливий. робите, запороше-
не, жесь мов ніколи не мите.
Дошів коути манди не було.

Нісн досиць довго дожи-
данн ідею гарним паронна-
вом, "Карлом Марксом" до
Херсоні.

30 серпня. Прокинувся в Ос-
кові. Срудим галаго винозо-
ду. В Херсоні гуден годит в

десерт - оди надурит.

---

30 серпня в 10 годин ранку повернувся до Терсону.

Все було, і в подорожній і дома, гаразд. Міром в Карпати ходив у мене стільки мило і я не маю там умишлятися, як сидіти, оскільки два шти дні.

---

1 вересня.

Дома. Завалили вранішній біг поїздом дуже гарно. І потім галасом для себе нового, освіднився душею, тільки

написав пошти і аркти та проїхати такою мірою, що в такому майже нічого в ньому не писав. В цьому випадку, асанрова і свідкістю вразили. Додомімо і те, що у мене було гарно пишущанна і мисті мало жезли подляти працювати.

Одно міром не годилося мені, це подіти і Дніпро-буду. На іти рік треба буде спеціально іти подіти.

М. Земляков

Гемеларус.

Над морем яцери летять,
Доли джедавньої сиракіятя,
І емять вони тисаго ліята,
Первісним спом нерушко стелят
І їх хрестни поторо сивим
Лісам сивим. З боків,
Од сонця, вітру і дождя,
Руді обдам пошовзали.

І Давен думав шотсв кін рід,
Що то в камін, мятві руді...
Ан ось руду мсе десе коровою -
І заперемне приложес мис стім!

Але дарма: то краби лани
Бестямо десе і кнісавр
Крїть сох новів, і з того Мавр
Не шїтїл собі лани.

У сивім сиві еснїсавр
Трїм дїлї мї самі руді і шїлі,
Мак само і шїлї руді бєсї
Вїсї дїлї з шїлї тє нїсє.

1X. 14
Лєсєх.

М. Зємєлєв

